

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2848/2021
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Станић, адвокат из ..., против тужених Јавно предузеће „Путеви Србије“ Београд и „Сремпут“ АД Рума, чији је пуномоћник Светлана Каралић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 973/2020 од 25.11.2020. године, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 973/2020 од 25.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 877/13 од 10.08.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да тужиоцу солидарно на име накнаде материјалне штете исплате 292.862,00 динара са законском затезном каматом почев од 17.04.2013. године као дана подношења тужбе па до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 164.210,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 973/2020 од 25.11.2020. године, ставом првим изреке усвојене су жалбе тужених, па је преиначена првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом Јавно предузеће „Путеви Србије“ Београд накнади трошкове поступка од 72.834,00 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом „Сремпут“ АД Рума накнади трошкове поступка од 96.894,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев туженог „Сремпут“ АД Рума у делу којим је тражио да се досуди законска затезна камата на трошкове поступка од пресуђења па до извршности. Ставом петим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.04.2013. године а вредност побијаног дела правноснажне пресуде од 292.862,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиле недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић